

UOHSP000MY0E

62 Ca 28/2008-74

ČESKÁ REPUBLIKA

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo:	10-04-2009
Číslo: <u>UOHSP-L/148/2009</u>	Vyřizuje: <u>Dr.</u>
Přílohy: <u>osobně</u>	<u>Mgr. Schelleová</u>

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Sladkého a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Česká republika – Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, zastoupený JUDr. Alanem Korbelem, advokátem se sídlem Praha 5, Nám. 14. října 3, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, zastoupený JUDr. Ilonou Schelleovou, Dr., advokátkou se sídlem Brno, Foltýnova 37, za účasti: **Československá obchodní banka, a.s.**, se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, zastoupená Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Praha 1, Karolíny Světlé 301/8, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R 212, 214/2007/03-03909/2008/310-KK ze dne 18.2.2008,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí žalobou proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R 212, 214/2007/03-03909/2008/310-KK ze dne 18.2.2008, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

vydané v prvním stupni správního řízení č.j. S 242/2007-00329/2007/550-IB ze dne 1.10.2007 a zamítnut proti němu podaný rozklad.

I. Podstata věci

Žalobce jako zadavatel oznámil otevřené zadávací řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“) na nadlimitní veřejnou zakázku „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“ pod ev. č. 60004955 dne 19.2.2007. Ve lhůtě pro podání nabídek žalobce obdržel čtyři nabídky, jeden z uchazečů byl z účasti vyloučen a jeho nabídka byla vyřazena. Jako nevhodnější nabídka byla vyhodnocena nabídka Československé obchodní banky, a.s. (osoby zúčastněné na řízení); rozhodnutí o výběru nevhodnější nabídky bylo učiněno dne 21.5.2007, následně však dne 9.8.2007 žalobce zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zrušil. Proti tomuto zrušení brojila osoba zúčastněná na řízení nejprve námitkami u zadavatele, poté návrhem na přezkum úkonů zadavatele u žalovaného.

Žalovaný ve správním řízení o přezkum úkonů zadavatele dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ tím, že zrušil zadávací řízení, aniž by byly splněny podmínky podle § 84 ZVZ. Zároveň žalobci uložil pokutu ve výši 10 000,- Kč.

Rozhodnutí žalovaného nyní žalobce napadá žalobou.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně interpretoval § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, podle kterého bylo zadávací řízení zrušeno. V průběhu tohoto zadávacího řízení se totiž podle žalobce vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli spravedlivě požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Osoba zúčastněná na řízení totiž proti žalobci zahájila rozhodčí řízení z důvodu údajného porušení Smlouvy a státní záruky uzavřené mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení dne 19.6.2000, v němž po žalobci požaduje zaplacení částky 1.655.588.264,95 Kč s příslušenstvím; žalobce následně podal proti osobě zúčastněné na řízení žalobu, kterou se domáhá zaplacení částky 26,7 mld. Kč. Žaloba osoby zúčastněné na řízení byla žalobci doručena dne 22.6.2007 a dne 9.8.2007 žalobce zadávací řízení zrušil.

Zatímco důvody podle § 84 odst. 2 písm. d) ZVZ jsou podle žalobce důvody objektivními, důvody podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, které žalobce pro zrušení zadávacího řízení použil, jsou podávány „volněji“; žalobce je v tomto případě omezen pouze vlastní úvahou o tom, co lze považovat za důvody hodné zvláštního zřetele. Zatímco žalovaný důvody podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ vykládá objektivně, podobně jako důvody podle § 84 odst. 2 písm. d) ZVZ, žalobce má za to, že za tyto důvody lze považovat jakékoli důvody, které sám žalobce coby zadavatel považuje za důvody hodné zvláštního zřetele a toto své stanovisko transparentním a přezkoumatelným způsobem zdůvodnění. To žalobce také učinil, neboť ve zrušení

zadávacího řízení tyto důvody jasně popsal, ke zrušení zadávacího řízení přitom došlo bezprostředně poté, co byl žalobce seznámen se skutečností, že proti němu osoba zúčastněná na řízení podala žalobu.

Důvodem zvláštního zřetele hodným podle žalobce bylo závažné narušení důvěry mezi žalobcem coby zadavatelem a osobou zúčastněnou na řízení coby vítězným uchazečem, které bylo podle žalobce způsobeno jednáním osoby zúčastněné na řízení; nastala podle žalobce výjimečná situace, za které nebylo možné po žalobci spravedlivě požadovat, aby spolupráci s osobou zúčastněnou na řízení zahájil či v ní pokračoval. Podstatou zadávání veřejných zakázek je podle žalobce dosažení stavu, aby se jednání (jednání státu) při správě veřejných prostředků co nejvíce blížilo jednání soukromých subjektů v rámci tržního prostředí; zákonodárcovým úmyslem nebylo podle žalobce chápat kontraktní povinnost žalobce coby zadavatele ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení coby vítěznému uchazeči zcela absolutně; ztráta důvěry v budoucího smluvního partnera, ztráta předvídatelnosti jeho dalších kroků a možné nepříznivé dopady na výkon státní správy představují pro žalobce dostatečný důvod k neuzavření smlouvy s vítězným uchazečem a ke zrušení zadávacího řízení.

Žalobce rovněž zdůrazňuje, že svým postupem se nedopustil porušení žádné ze zásad, jimiž je zadávací řízení ovládáno.

Žalobce proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Na svém procesním stanovisku setrval žalobce po celou dobu řízení před soudem.

Žalovaný trvá ve svém vyjádření na důvodech, pro které shledal postup žalobce nezákonným. Důvod, který žalobce uvádí, nelze považovat za důvod, který by měl oporu v § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ. Nemá zákonného opodstatnění žalobcovo tvrzení, podle něhož musí být v rámci vztahu zadavatele a uchazeče zohledněna i kvalita a průběh chování budoucího smluvního partnera, naopak z § 6 ZVZ ve spojení s čl. 3 a 36 Listiny základních práv a svobod je třeba dovozovat, že nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv, v tomto případě práva domáhat se svého práva u nezávislého a nestranného soudu, příp. u jiného orgánu.

Žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí, setrvává na závěrech, ke kterým v tomto rozhodnutí dospěl, a žalobu navrhuje jako nedůvodnou zamítnout.

Na svém procesním stanovisku setrval žalovaný po celou dobu řízení před soudem.

Ve věci se rovněž vyjádřila osoba zúčastněná na řízení. Ta se ztotožnila se závěrem žalovaného: důvod, o který zrušení zadávacího řízení opřel žalobce, nemá oporu v § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ. Výklad zastávaný žalobcem by znamenal,

že vymezení jednotlivých konkrétních důvodů, pro které by žalobce coby zadavatel mohl přistoupit ke zrušení zadávacího řízení, by bylo zcela nadbytečné, neboť žalobce by mohl kdykoli až do uzavření smlouvy rozhodnout dle vlastního uvážení o zrušení zadávacího řízení – a to bez jakýchkoli důvodů. Důvody zrušení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ musí být důvody objektivními a musí se jednat o důvody vztahující se k předmětu veřejné zakázky. Nemůže jít o důvody vztahující se subjektivně k některému z uchazečů, v tomto konkrétním případě k uchazeči, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější. Postupem žalobce došlo fakticky k rozšíření kvalifikačních předpokladů *ex post*; tímto „předpokladem“ je neexistence soudního sporu mezi zadavatelem a uchazečem; v ustanoveních upravujících kvalifikaci (§ 53 až § 56 ZVZ) není zmínka o takovém kvalifikačním předpokladu, a tedy skutečnost, že se některý z uchazečů rozhodl hájit své právo u soudu, pro něj nemůže znamenat omezení možnosti získat veřejnou zakázku.

Osoba zúčastněná na řízení má za to, že žaloba by měla být jako nedůvodná zamítnuta.

III. Podstatné skutečnosti

Z obsahu správního spisu soud zejména zjistil, že žalobce v zadávacím řízení rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, a sice dne 21.5.2007. Vítězným uchazečem (vítězem zadávacího řízení) se stala osoba zúčastněná na řízení. Dne 9.8.2007 žalobce vydal rozhodnutí, kterým zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zrušil. Ve svém rozhodnutí uvedl, že v průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Tímto důvodem je podání žaloby Československé obchodní banky, a.s. proti České republice – Ministerstvu financí z důvodu údajného porušení Smlouvy a státní záruky uzavřené mezi oběma subjekty dne 19.6.2000.

Mezi účastníky není sporné, že vítězem zadávacího řízení byla osoba zúčastněná na řízení, a že zadávací řízení bylo po rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zrušeno. Spornými nejsou ani důvody tohoto zrušení, ani skutečnost, že ke zrušení došlo v návaznosti na zahájení arbitrážního sporu mezi osobou zúčastněnou na řízení a žalobcem.

Předmětem sporu je otázka, zda zrušení zadávacího řízení mělo svoji oporu v ZVZ, konkrétně v § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že zákonodárce v ZVZ nedefinoval, co se považuje za důvod hodný zvláštního zřetele. V obecné rovině je použití § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ vázáno na působení vnějších, na zadavateli v mnoha případech nezávislých okolností či událostí, pro jejichž existenci nelze na zadavateli spravedlivě požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Obecně sem může patřit např. nepřidělení slíbené dotace na pořízení předmětu veřejné zakázky či prohlášení konkurzu na majetek zadavatele nebo jeho vstup do likvidace. Za důvod hodný zvláštního zřetele by bylo možno považovat i porušení postupu při zadávání veřejné zakázky, které sám zadavatel zjistil, přičemž je zřejmé, že by před žalovaným nemohl ve správním řízení

o přezkum svých úkonů uspět. Rozhodně však podle napadeného rozhodnutí není možné za důvod hodný zvláštního zřetele považovat vstup zadavatele do soudního či rozhodčího sporu s vybraným uchazečem v jiné věci. Byla by popřena zásada zákazu diskriminace vyjádřená v § 6 ZVZ, pokud by využití práva domáhat se svých subjektivních práv u soudu ze strany již vítězného uchazeče mělo být důvodem, pro který by mělo být zadávací řízení zrušeno.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), přitom jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zadavatel může zrušit zadávací řízení bez zbytečného odkladu, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

Zrušení zadávacího řízení s poukazem na uvedené ustanovení přichází v úvahu za kumulativního splnění dvou podmínek: ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá), a zrušit lze zadávací řízení pouze tehdy, pokud se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

Pokud žalobce zdůvodňoval zrušení zadávacího řízení podáním žaloby nynější osoby zúčastněné na řízení proti žalobci a pokud tvrdí, že se o existenci žaloby dozvěděl dne 22.6.2007, kdy mu byla žaloba doručena, pak zrušení zadávacího řízení dne 9.8.2007, tedy s odstupem cca jednoho a půl měsíce, by bylo možno považovat za reakci uskutečněnou bez zbytečného odkladu; tato podmínka by tedy mohla být splněna.

Nebyla však splněna druhá z obou podmínek podávaných z § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, jež musely být splněny kumulativně. Protože ZVZ ani jiný na něj případně navazující a s § 84 odst. 2 písm. e) související právní předpis nestanoví, co se rozumí důvody hodnými zvláštního zřetele podle uvedeného ustanovení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, je třeba tuto podmínku vyložit ve světle účelu každého zadávacího řízení a ve světle konstrukce celého § 84 ZVZ. Účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnižší ceny či celkově ekonomicky nejvýhodnější nabídky) při dodržení pravidel otevřené soutěže. ZVZ totiž popisuje zvláštní způsob kontraktačního jednání, ke kterému dochází mezi zadavatelem na straně jedné a dodavateli jednotlivých plnění, která mají být hrazena z veřejných prostředků, na straně druhé. Hlavním účelem takové významně

formalizované, jinak však stále soukromoprávní kontraktace, nad níž je uskutečňován dohled v režimu práva veřejného, je efektivnost vynakládání veřejných prostředků a jejich přímá či zprostředkovaná úspora a zajištění účinné konkurence. Ta může být výjimečně omezena na základě jednotlivých ustanovení zákona toliko tehdy, pokud její omezení samo o sobě vede k vyšší efektivnosti vynakládání veřejných prostředků. Zajištění účinné konkurence při zadávání veřejných zakázek je důvodem, který řadí materii veřejných zakázek do oblasti soutěžního práva, byť v širším smyslu. Jak potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5.6.2008, jednotlivá pravidla zadávacího řízení je třeba vykládat tak, aby použitá interpretace byla ku prospěchu efektivní hospodářské soutěže.

Účel zadávacího řízení se nutně musí projevit mimo jiné v omezení možnosti zadávací řízení v jeho průběhu zrušit, jak jsou podávány z § 84 ZVZ. V rámci zadávání veřejných zakázek mohou nastat případy, kdy účelu zadávacího řízení není možné dosáhnout, např. proto, že nebyly vůbec podány nabídky nebo že došlo k vyloučení všech uchazečů. Mimo jiné v uvedených případech ZVZ zadavatelé ukládá, aby v zadávacím řízení nepokračoval a aby jej s odkazem na § 84 ZVZ zrušil. ZVZ rovněž v určitých případech dává právo zadavateli zrušit zadávací řízení i bez toho, že by byly splněny přesně předvídané důvody. Rozsah oprávnění zadavatele zrušit zadávací řízení se obecně liší podle druhu (typu) zadávacího řízení a podle toho, zda si oprávnění zrušit zadávací řízení vymínil v oznámení zadávacího řízení. Zatímco v případech, které jsou uvedeny v § 84 odst. 1 ZVZ, existuje zákonná povinnost zadavatele zadávací řízení zrušit, v navazujících odstavcích 2 až 5 je založeno toliko oprávnění zrušit zadávací řízení, které zadavatel může podle okolností využít. V § 84 odst. 2 ZVZ je uvedeno pět případů, v nichž vzniká zadavateli fakultativní oprávnění zadávací řízení zrušit. Je na něm, zda tak učiní, či zda je nevyužije. V každém případě o zrušení zadávacího řízení musí vydat rozhodnutí, a to bez zbytečného odkladu poté, co se dozví o skutečnosti, která zakládá toto oprávnění.

Pokud jde konkrétně o důvod podáváný z § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, tím je skutečnost, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Podle důvodové zprávy k ZVZ takovým důvodem může být například porušení postupu předepsaného ZVZ pro zadávání veřejných zakázek, které zadavatel (dodatečně) sám zjistil. Musí se přitom jednat o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření, kterým by uvedené porušení zákona napravil, a při následném řízení o přezkum úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt. Na takto přísně a objektivními podmínkami vymezenou situaci se omezuje i výkladová literatura; podle ní se musí jednat o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě (Jurčík, R.: *Zadávání veřejných zakázek a udělování koncesí v ČR a EU*, 1. vydání, Praha: C.H.Beck, 2007, str. 378). Komentářová literatura rovněž uvádí, že toto ustanovení (stejně jako § 84 odst. 2 písm. d) ZVZ) obsahuje zvláštní možnost zadavatele zrušit zadávací řízení v situacích, v nichž se zadavatel ocitne zpravidla v důsledku působení některé vnější, nepředvídatelné události; uváděn je příklad živelné pohromy, pro kterou nelze spravedlivě po zadavateli požadovat, aby dokončil zadávací řízení na plnění, které

s ohledem na živelnou událost objektivně nemůže požadovat (Šebesta, M., Podešva, V., Olík, M., Machurek, T.: Zákon o veřejných zakázkách s komentářem, Praha: ASPI, a.s., 2006, str. 330). Jak důvody podle § 84 odst. 2 písm. d) ZVZ, tak důvody podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ jsou tedy důvody objektivními, nastalými a působícími vně zadavatele. Pokud by soud akceptoval výklad žalobce, tj. že odlišně od § 84 odst. 2 písm. d) ZVZ představuje § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ rozšíření zadavatelovy možnosti zrušit zadávací řízení na jakékoli jiné situace, v nichž podle uvážení zadavatele on sám na základě existence i jeho „vnitřních důvodů“ (byť v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zdánlivě srozumitelně a přehledně odůvodněných) nemá zájem v zadávacím řízení pokračovat, znamenalo by to, že by se tím dostal do rozporu se samotným smyslem přísné konstrukce toliko výjimečných a objektivních důvodů, na nichž je § 84 ZVZ vystavěn. Znamenalo by to tedy, že by zadavatel mohl veškeré ostatní důvody vyjmenované v § 84 ZVZ až do uzavření smlouvy na plnění, které představuje veřejnou zakázku, fakticky obejít vlastní úvahou o svých subjektivních důvodech (pro něj samotného důvodech zvláštního zřetele hodných); tím spíše by takový důsledek oprávněně mohl být považován za alarmující, pokud by se tímto postupem zadavatel liberoval z povinnosti uzavřít smlouvu s vítězným uchazečem, s nímž nakonec smlouvu na takové plnění uzavřít nehodlá. Nastala by tak situace podobná té, která je uváděna v procesním vyjádření osoby zúčastněné na řízení, a sice že by zadavatel nemohl ze zadávacího řízení vyloučit takovou osobu, neboť ta by splnila kvalifikaci, nemohl by jí podanou nabídku vyhodnotit jinak než jako nejvhodnější (neboť by ve skutečnosti nejvhodnější byla) a jedinou možností, jak se fakticky vyhnout přidělení veřejné zakázky této osobě, by bylo zrušení celého zadávacího řízení v jeho závěru; taková konstrukce ovšem nemůže být považována za konstrukci *lege artis*.

Ze shora uvedených důvodů ob stojí toliko objektivní pojetí důvodů zvláštního zřetele hodných, pro které lze zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zrušit; jde o důvody, které stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo, a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení rušeno. Je-li zrušení zadávacího řízení žalobcem opíráno o existenci arbitrážního sporu mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení, *nota bene* ve věci nikterak nesouvisející s veřejnou zakázkou, jíž se týkalo zrušené zadávací řízení, pak tato skutečnost nemůže být vnímána coby objektivní důvod, pro který by žalobce byl oprávněn s uchazečem, který v zadávacím řízení uspěl, neuzavřít smlouvu prostřednictvím využití institutu zrušení celého zadávacího řízení. Pokud proti žalobci osoba zúčastněná na řízení uplatnila své normami předpisů ústavního pořádku garantované právo domáhat se zákonem předepsaným způsobem svých subjektivních práv u soudu či u jiného orgánu, není objektivního důvodu (tj. důvodu stojícího vně žalobce) zamezit osobě zúčastněné na řízení, aby se mohla efektivně ucházet o veřejnou zakázku, tj. předložit nabídku a účastnit se jejím předložením soutěže o získání veřejné zakázky. Předložila-li osoba zúčastněná na řízení objektivně nejvýhodnější nabídku a byla-li tato nabídka jako nejvýhodnější vyhodnocena, pak

za právě popsaného skutkového stavu není objektivního důvodu, pro který by fakticky měl být výsledek zadávacího řízení anulován prostřednictvím zrušení celého zadávacího řízení. Takové zrušení evidentně negativně míří na subjektivní právo osoby zúčastněné na řízení ucházet se o veřejnou zakázku a zároveň na subjektivní právo osoby zúčastněné na řízení domáhat se svých práv v jiných věcech u soudu nebo u jiného zákonem stanoveného orgánu. Při žalobcem zastávaném pojetí by si totiž uchazeč, který je jinak schopen v zadávacím řízení předložit objektivně nejlepší nabídku, musel zvolit mezi dvěma možnostmi: buď využít svého práva domáhat se v jiné věci svých práv u soudu či jiného orgánu, jak mu zaručuje čl. 36 Listiny základních práv a svobod, s tím důsledkem, že s ním nebude uzavřena smlouva na plnění, jež představuje veřejnou zakázku, byť by se stal vítězem zadávacího řízení, anebo se zadávacího řízení účastnit s možností, že bude-li jeho nabídka vybrána jako nejvýhodnější, bude s ním také uzavřena smlouva na plnění, avšak zároveň rezignovat na zajištění své soudní ochrany v jiných věcech, které se zadávacím řízením nikterak nesouvisejí. Takové faktické podmiňování dokončení zadávacího řízení uzavřením smlouvy s vítězným uchazečem neuplatněním jeho základního práva podávaného z čl. 36 Listiny základních práv a svobod, resp. zrušení zadávacího řízení před podpisem smlouvy s takovým vítězným uchazečem jako odvetné opatření za využití takového jeho práva podávaného z čl. 36 Listiny základních práv a svobod se nutně dostává do rozporu s čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, a tedy výklad § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, jenž by měl takový výsledek přivodit, shledává zdejší soud nepřijatelným.

Zdejší soud tedy s respektováním mezí soudního přezkumu, jež jsou podle § 75 odst. 2 s.ř.s. dány uplatněnými žalobními body, uzavírá, že žalovaný aplikoval správný právní předpis a v jeho rámci správnou právní normu (§ 84 odst. 2 písm. e/ s.ř.s.) a vyložil ji správným způsobem, souladným se shora uvedenými závěry zdejšího soudu. Napadené rozhodnutí je tedy přezkoumatelným a nadto zákonným.

Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení týkající se žalobce se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Ta by příslušela žalovanému, neboť ten měl ve věci plný úspěch. V otázce nákladů právního zastoupení žalovaného soud podle § 60 odst. 7 s.ř.s. rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť vycházel ze zásady, jíž konstantně respektuje, a uvážil v tom směru, že ústřední orgány státní správy, navíc specializované, disponují dostatečně fundovaným odborným personálním aparátem využitelným i pro případ soudního přezkumu vlastní rozhodovací činnosti. Tyto skutečnosti představují pro soud důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu citovaného ustanovení s.ř.s.

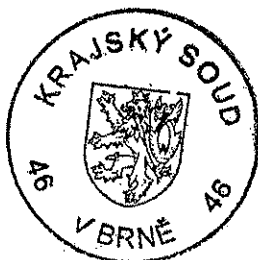
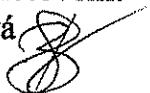
Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí vznikly náklady, a proto podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení nemá.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 7. dubna 2009

JUDr. Petr Sladký, v.r.
předseda senátu

Za právnost vyhotovení:
Lucie Brdičková

Advokátní kancelář doc. JUDr. Karel Schelle, CSc. JUDr. Ilena Schelleová, Dr.	
Došlo dne: 10. 4. 2009
1xkrátpříloh